

งานแสดงมุกตลกจิตร ใต้ศาสตราจารย์ชลุต นิมเสมอ เนื่องในโอกาสทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์และอายุครบ 5 รอบ

ประติมากรรมชบาบท 4/2525 ก.

สื่อผสม

ชลุต นิมเสมอ

Ang Nimmo

29 กันยายน 2532

9-ETC-0-0160

ภาพพิมพ์ขาวดำ

2496

ภาพพิมพ์สีน้ำมัน

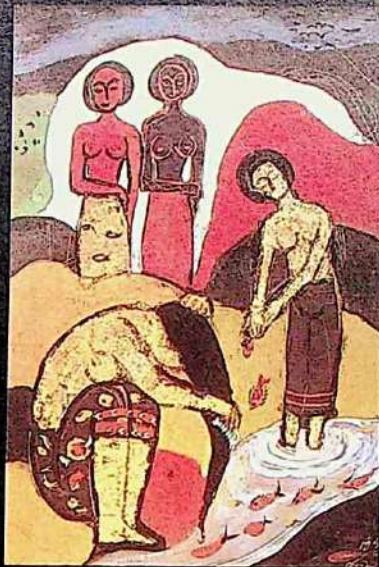
2504

ศิลปะภาพพิมพ์

วิชาภาพพิมพ์เริ่มมีเรียนเป็นครั้งแรกในคณะจิตรกรรมฯ โดยศาสตราจารย์ศิลป พีระศรีได้บรรจุไว้เป็นวิชาโทสำหรับนักศึกษาปีที่ 4 และ 5 เรียกว่าวิชาแกะแม่พิมพ์ไม้ (wood-cut) อาจารย์ขลุ่ยเป็นศิษย์คนแรกที่ได้เรียนวิชานี้ ศาสตราจารย์ศิลปให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ด้วยการมอบเครื่องมือ BURIN และ ENGRAVING ให้หนึ่งชุด พร้อมกับเงินจำนวนหนึ่งสำหรับเป็นค่าบล็อกไม้

ผลงานในระยะแรกที่ปรากฏออกมาเป็นงานแบบเอ็นเกรฟวิ่งซึ่งมีลักษณะเป็นเส้นขาวบนพื้นดำ ซึ่งต่อมาได้ทดลองใช้ BURIN เพื่อให้เป็นงาน wood cut ที่แท้จริง งานพิมพ์เมื่อแรกนี้เป็นที่พอใจแก่ศาสตราจารย์ศิลปเป็นอันมาก นอกจากนี้ก็ยังประสบผลสำเร็จได้รับรางวัลประเภทเอกรงค์จากการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติและสื่อมวลชนอย่างสยามรัฐข่าวกรุง ก็ยังขอให้นำไปลงพิมพ์เผยแพร่ไว้เป็นชุด นอกจากการพิมพ์ขาวดำแล้ว ยังได้ริเริ่มพิมพ์สีน้ำ สีโปสเตอร์ สีน้ำมัน และวิธีการใช้สีผสมแป้งเปียกคล้ายวิธีการของญี่ปุ่น ได้ค้นพบวิธีการใช้กระดาษอัด MESONITE มาทำเป็นแม่พิมพ์แทนไม้ ด้วยความที่เป็นผู้คัดค้านการพิมพ์ขึ้นอย่างจริงจังนี้เอง เป็นผลให้ได้ก่อตั้งภาควิชาภาพพิมพ์ขึ้นเป็นครั้งแรกในปี

พ.ศ. 2508

สงครามสีน้ำมัน

2499

จิตรกรรม

งานจิตรกรรมในยุคแรก เป็นการแสดงออกด้วยเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ เช่น ภาพอุ้มลูก อาบน้ำ อาหารกลางวัน กลัวยจากโรงเรียน และภาพประเพณีวัฒนธรรมของไทย เช่น สงกรานต์ กระต๊อแทงเสือ ผลงานในยุคนี้แม้ว่าจะมีเรื่องราวแบบไทย แต่รูปแบบของการแสดงออกนั้นเป็นไปในลักษณะส่วนตัว เช่น การสร้างรูปทรงที่ง่าย ๆ ด้วยการใช้เส้นประที่รุนแรง การสร้างองค์ประกอบของภาพขึ้นมาใหม่โดยมิได้ลอกเลียนจากภาพไทยโบราณ การสร้างภาพไทยแบบใหม่นี้ได้ให้อิทธิพลกับศิลปินในยุคต่อมา ซึ่งรวมทั้งวิธีการใช้ทองปิดลงโปบนภาพเขียนที่สร้างขึ้นเป็นคนแรก

ผลงานในยุคนี้เป็นผลให้ได้รับรางวัลจากการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติหลายครั้ง จนได้รับเกียรติให้เป็น "ศิลปินชั้นเยี่ยม" ประเภทจิตรกรรมในปี พ.ศ. 2502

พักนอน สีน้ำมัน 53 x 73 ซม.

2503

คุณนายลูกอิน สีอะครายสี 55 x 75 ซม. 2513

ศิลปะไทย

รูปแบบของงานศิลปะในยุคแรกของอาจารย์ขลุ่ยเป็นไปในแบบเหมือนธรรมชาติหรือ REALISTIC และดูเหมือนว่าจะแฝงลักษณะความเป็นไทยไว้ในงานด้วยเรื่องราวและรูปทรงที่เรียบง่าย ทั้งนี้ด้วยการชี้แนะของศาสตราจารย์ศิลปที่ให้ศิลปินถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องรักษาเอกลักษณ์ทางศิลปะของไทยไว้

ผลงานจิตรกรรมที่ปรากฏในยุคแรกมีการแสดงออกที่รุนแรงด้วยมุ่งไปที่การแสดงออกถึงอารมณ์ภายใน การสร้างเส้นรอบนอกของรูปทรงจะมีลักษณะของเส้นประที่หนา แต่ต่อมาได้มีการค้นหาสาระในงานจิตรกรรมแบบไทยประเพณีขึ้น แม้ว่าเรื่องราวที่ใช้จะไม่ได้เดินตามอย่างโบราณ แต่รูปแบบและเทคนิควิธีการเป็นไปอย่างไทย มีการตัดสินใจให้รายละเอียดเช่นภาพไทยประเพณี ผลงานในระยะนี้เองที่เป็นการศึกษาค้นคว้างานศิลปะในลักษณะไทย ซึ่งต่อมามีผลอันเป็นประโยชน์อย่างมากหาศาลที่อาจารย์ขลุ่ยได้เปิดภาควิชาศิลปะไทยขึ้นในปี พ.ศ. 2520

สลักหิน 3/2513 หินแกรนิตสีน้ำตาล 40 x 20 สูง 34 ซม.

รูปทรง-ทิวา เหล็กทาสี 90 x 31
สูง 160 ซม.

ประติมากรรม

ในยุคของนามธรรม เริ่มต้นจากที่ได้คลาความเชื่อมั่นจากแนวคิดและอุดมการณ์จากเดิมที่ได้ทำงานศิลปะในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมนุษย์ ดังนั้น อาจารย์ชูลัดจึงได้ถอยห่างออกมาจากความจริง ไม่ต้องการที่จะแสดงออกของความรู้สึกที่เกี่ยวกับอารมณ์ของมนุษย์ในด้านความร้ายกาจของกิเลสตัณหา จึงได้หันไปเริ่มต้นทำงานในแบบนามธรรมที่ปราศจากเรื่องราว อารมณ์ความรู้สึก เป็นความงดงามของรูปทรงโดยแท้

งานสลักหินเริ่มต้นจากที่ไปเห็นช่างสลักหินทำครกที่หินกอง สระบุรี จึงได้ศึกษาวิธีการสลัก ชื่อเครื่องมือและหิน เริ่มต้นสร้างงานประติมากรรมสลักหิน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นการสอนสลักหินขึ้นเป็นครั้งแรกในภาควิชาประติมากรรม

นอกจากนั้นระหว่างที่พักการทำสลักหินยังได้เริ่มทำงานเชื่อมโลหะ (Welding) อีกเป็นงานที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากการใช้ปริมาตรของสลักหิน

องค์สาม 2525 สำริด 500 x 235 x 145 ซม.

เงินตราไทย 8/2524 พลาสติกเทอร์ราสีสำริด
30 x 32 สูง 23 ซม.

งานประติมากรรมกับสิ่งแวดล้อม

ชื่อ "องค์สาม" นี้ ตั้งอยู่หน้าอาคารสำนักงานใหญ่ ธนาคารกสิกรไทย ถนนพหลโยธิน โดยใช้แนวเรื่องของ เงินตราไทย เป็นต้นความคิด ทั้งนี้เพราะเล็งเห็นถึงความเหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและวัฒนธรรมของธนาคาร อีกทั้งรูปแบบของเงินตราไทยก็ยังสอดคล้องกับลักษณะการสร้างรูปทรงส่วนตน

จากการศึกษาถึงลักษณะของเงินตราไทยท้องถิ่นและสมัยต่าง ๆ ตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงรัตนโกสินทร์ ทำให้ได้เห็นถึงวิวัฒนาการของรูปแบบและวิธีการผลิตได้อย่างชัดเจน อีกทั้งรูปทรงที่มีความหนักแน่นเป็นกลุ่มก้อน การดัดกันของปริมาตรที่กลมดันกับระนาบที่แบนราบของรอยบากกิตติ การดอกรตาประทับให้เป็นรอยเจาะลึกเข้าไปเป็นรูปร่างต่าง ๆ กิตติ ล้วนเป็นลักษณะสำคัญของงานประติมากรรมที่ถือปริมาตรแน่นเต็มเป็นสาระที่จะนำมาสร้างสรรคทั้งชิ้น

ผลงานในชุดนี้ได้ทำขึ้นเป็นงานสเก็ชที่หล่อสำริดและพลาสติกจำนวน 13 ชิ้น รูปองค์สาม เกิดขึ้นจากการซ้อนกันของเงินตราสมัยสุโขทัย ระยะเวลาเงินกลมสมัยรัตนโกสินทร์ และเงินพดด้วงสมัยสุโขทัยระยะหลัง

ประติมากรรมชนบท 4/2525 ลีอสม

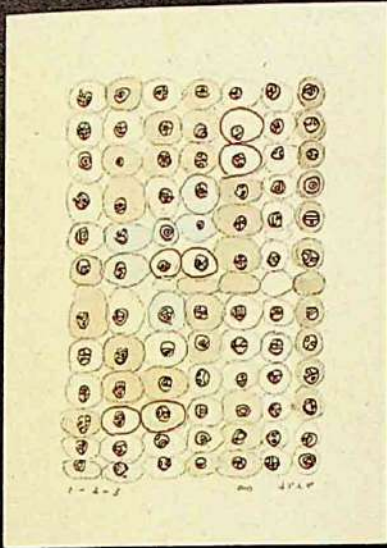

"แนวเรื่องและการเปลี่ยนแปลง" ลีอสม 185 x 120
x 10 ซม. 2528

ประติมากรรมชนบท

จากการที่ได้มีความสำคัญในการแสดงออกของลักษณะไทยมาโดยตลอด ทำให้อาจารย์ชูลัดได้คิดค้นที่จะก้าวไปสู่สิ่งที่มีความลึกซึ้งในจิตวิญญาณโดยไม่ต้องอาศัยรูปแบบที่เป็นไทยชีวิตในชนบทเป็นความผูกพันกันมาโดยตลอด ท่านจึงคิดว่าชีวิตที่เรียบง่ายของคนในชนบทซึ่งมีความเปลี่ยนแปลงในรายละเอียดของเครื่องใช้ไม่สอยในชีวิตประจำวันเหล่านี้เองที่น่าจะเอามาแสดงให้เป็นตัวแทนของสภาพชีวิตในท้องถิ่น การใช้ท่อนฟืน ท่อนไม้ กระลา กระป๋องบรรจุอาหาร ไม้ไผ่ ผ้า เชือกพลาสติก นำมาประกอบกันนับเป็นบันทึกประสบการณ์ด้วยท่วงท่าองลีลาของการดำเนินชีวิต

การใช้วัสดุเป็นเข้ามีส่วนร่วมในผลงานทำให้เกิดความสอดคล้องกลมกลืนระหว่างชีวิตกับงานศิลปะรวมทั้งสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ผลงานชุดนี้ช่วยให้ความศรัทธาในชีวิตมนุษย์ ความรัก ความอบอุ่น ความผูกพันของครอบครัว กลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง

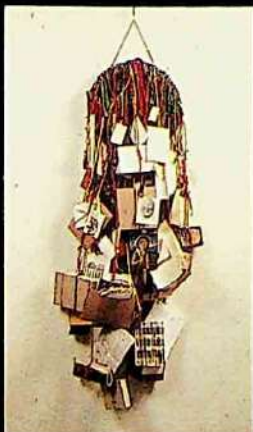

บทกวีชุด 1/2525 ลือผสม

บทกวีและบันทึกประจำวัน

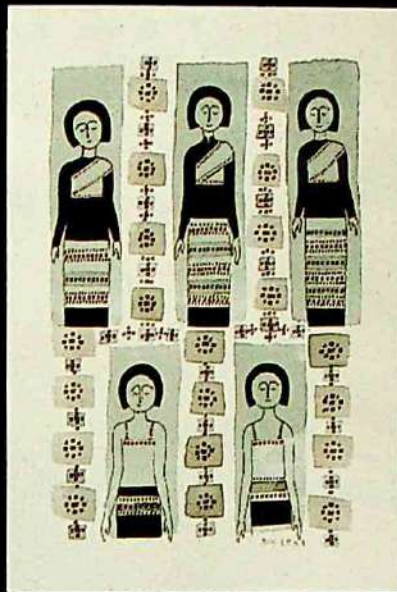
ผลงานในชุดบทกวีนี้เป็นงานในลักษณะบุกเบิกอีกชนิดหนึ่ง จากความคิดที่ว่า การอ่านบทกวีใด ๆ ให้ซาบซึ้งได้นั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ในภาษานั้นเป็นอย่างดี แต่บทกวีที่ปรากฏขึ้นบนโลกนี้เขียนขึ้นด้วยภาษามากมายที่มนุษย์ไม่สามารถรับรู้ได้ทุกภาษา โอกาสที่จะได้ชื่นชมของกวีภาษาอื่นจึงถูกจำกัดเสียด้วยขอบเขตของภาษานั้นเอง จากความคิดนี้ อาจารย์ชูลุด จึงได้สร้างบทกวีด้วยภาษาทางทัศนศิลป์ ซึ่งเป็นภาษาสากลที่ทุกชาติทุกภาษาสามารถรับรู้ได้ด้วยการมองเห็นเท่านั้น

บทกวีด้วยภาษาทัศนศิลป์จึงเป็นการรวบรวมศิลปะหลายสาขาเข้าด้วยกัน เช่น จิตรกรรม วาดเส้น ประติมากรรมและวรรณกรรม

บันทึกประจำวัน 2523 - 2527

ลือผสม 210 x 80 x 27 ซม.

ลูกสาว 16/2528 หมึกสีน้ำ 27 x 34.5 ซม.

วาดเส้น

งานวาดเส้นชุดลูกสาวเป็นบันทึกชุดหลังได้นำรูปแบบของผู้หญิงอย่างที่เคยใช้ในงานระยะเมื่อ 20 กว่าปีมาแล้วมาเป็นแนวเรื่องอีกแต่ผลที่ปรากฏทั้งรูปทรงและเทคนิคและการแสดงออกล้วนแปรเปลี่ยนไปจากเดิมอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ระยะนี้รูปทรงของผู้หญิงมีลักษณะใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากขึ้น มีรายละเอียดของการประกอบกิจกรรมประจำวันต่าง ๆ เช่น ทำบุญ เย็บผ้า ซักของ เปลี่ยนเทคนิคจากสีฝุ่นมาเป็นสีอะครีลิก วรรณกรรมส่วนรวมจากสี่เหลี่ยมจัตุรัสเป็นสี่เหลี่ยม เส้นที่ใช้มีรายละเอียดที่ประณีต รูปทรงของภาพแสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว และได้ผ่านประสบการณ์ต่าง ๆ ของชีวิตมาช่วงเวลาหนึ่ง อีกทั้งยังคงแสดงออกถึงความสงบราบรื่น ความสะอาดและความละเอียดอ่อนของจิตใจที่ยึดมั่นอยู่ในความดีอย่างไม่เปลี่ยนแปลง

การทำงานสมัยแรก ๆ ข้าพเจ้าได้รับความบันดาลใจจากความรักความอบอุ่นของแม่และพี่น้องในขณะที่งานวาดเส้นชุดลูกสาวนี้ได้รับความบันดาลใจจากความรักความผูกพันที่มีต่อบุตรสาววัยเด็กของตนเอง

อนุสาวรีย์วีรชน พทท. 17 - 18

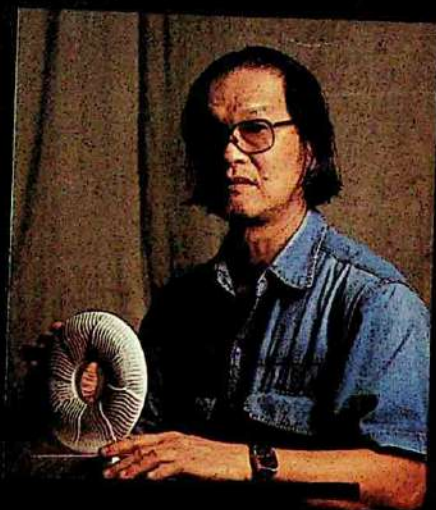
สำริด 1150 x 190 x 190 ซม.

อนุสาวรีย์

กอรมน. ได้มีความคิดที่จะสร้างอนุสาวรีย์ของวีรชน ซึ่งประกอบด้วยพลเรือน ตำรวจ และทหารที่ได้อุทิศชีวิตในการปราบปรามต่อต้านผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ขึ้นที่จังหวัดเลย จึงได้เชิญให้อาจารย์ชูลุดช่วยดำเนินการออกแบบและจัดสร้างโดยได้ทำหนังสือขอตัวผ่านมาจากมหาวิทยาลัยศิลปากร

อนุสาวรีย์แห่งนี้มีชื่อว่า "อนุสาวรีย์วีรชน พทท. 17 - 18" ทำด้วยสำริด มีความสูง 11.50 เมตร ตั้งอยู่บนเนิน ความหมายของการออกแบบได้ใช้เสาหลัก 5 ต้น รวมเข้าเป็นหน่วยเดียวกัน มีความหมายถึงการรวมพลังของข้าราชการพลเรือน ตำรวจ ทหาร อาสาสมัครและประชาชน ด้านบนเป็นดอกบัว 5 กลีบและบนยอดเป็นฉัตร 9 ชั้น รูปทรงทั้งหมด มีลักษณะของเจดีย์พระธาตุท้องถิ่น

ความหมายรวมหมายถึงคนไทยทุกหมู่เหล่าถือกำเนิดจากแผ่นดินไทย มีสายเลือดภาษาและวัฒนธรรมเดียวกัน มีความสามัคคีและมีสิ่งยึดมั่นสูงสุดอย่างเดียวกัน คือ องค์พระประมุขของชาติ

ศาสตราจารย์ ชุลัด นิ่มเสมอ

เกิด วันที่ 2 พฤษภาคม 2472 ที่ ตำบลบางเวก อำเภอบางน้ำ
เจริญ จังหวัดธนบุรี

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2488 - สำเร็จมัธยมปีที่ 6 จากโรงเรียนวัดนวลนรดิศ
- พ.ศ. 2493 - สำเร็จประโยคครูประถมศึกษา จาก
โรงเรียนเพาะช่าง
- พ.ศ. 2498 - สำเร็จการศึกษาได้รับปริญญาศิลปบัณฑิต
(สาขาประติมากรรม) เกียรตินิยมอันดับ
หนึ่ง จากมหาวิทยาลัยศิลปากร
- พ.ศ. 2499 - สำเร็จการศึกษาได้รับ Diploma De-
corazione L' Accademia di belle arti
di Roma.
- Certificate of Ceramic C.A.L.A.L.
Rome
- พ.ศ. 2506 - Certificate of Lithography Pratt
Graphic Center U.S.A.
และได้เดินทางไปดูงานศิลปะต่อในประเทศ
อิตาลีและประเทศฝรั่งเศสเป็นเวลา 2 เดือน

ประวัติการรับราชการ

- พ.ศ. 2498 - เริ่มเข้ารับราชการในตำแหน่งอาจารย์ตรี
คณะจิตรกรรมและประติมากรรม มหา-
วิทยาลัยศิลปากร ชั้นตรี อันดับ ๒ วัน 150
บาท
- พ.ศ. 2502 - อาจารย์ตรี คณะจิตรกรรมและประติมา-
กรรม
- พ.ศ. 2506 - อาจารย์โท คณะจิตรกรรมและประติมา-
กรรม
- พ.ศ. 2508 - อาจารย์เอก คณะจิตรกรรมและประติมา-
กรรม
- พ.ศ. 2512 - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในภาควิชาภาพพิมพ์
คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
- พ.ศ. 2517 - หัวหน้าภาควิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรม
ประติมากรรมและภาพพิมพ์
- อาจารย์ชั้นพิเศษ คณะจิตรกรรมประติมา-
กรรมและภาพพิมพ์
- พ.ศ. 2519 - คณบดีคณะจิตรกรรมประติมากรรมและ
- 2523 ภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ระดับ 7
- พ.ศ. 2520 - รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาศิลป
ไทย คณะจิตรกรรมประติมากรรมและ
ภาพพิมพ์
- พ.ศ. 2525 - รองศาสตราจารย์คณะจิตรกรรมประติ-
มากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ระดับ 9
- พ.ศ. 2532 - ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่ง ศาสตราจารย์ สาขาศิลป
ระดับ 10 ขึ้น 19,250.- บาท
- เกษียณอายุราชการที่คณะจิตรกรรม
ประติมากรรมและภาพพิมพ์ อายุราชการ
ทั้งสิ้น 34 ปี

ผลงานทางวิชาการ

ตำรา: ชุลัด นิ่มเสมอ, 2531 องค์ประกอบของศิลปะ
โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์, 327 หน้า

การแสดงผลงานศิลปะที่สำคัญ

ร่วมแสดงในงานแสดงศิลปกรรมแห่งชาติและ
นานาชาติหลายครั้ง

- พ.ศ. 2500 - แสดงเดี่ยวที่ปารีส
- พ.ศ. 2506 - แสดงเดี่ยวที่กรุงเทพฯ
- พ.ศ. 2511 - แสดงเดี่ยวที่นิวยอร์ก
- ร่วมแสดงงานอาจารย์ของคณะจิตรกรรม
ประติมากรรมและภาพพิมพ์หลายครั้ง

รางวัลเกียรติยศ

- พ.ศ. 2496 - เกียรตินิยมอันดับ 3 (จิตรกรรม) จาก
การแสดงผลศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 4
- พ.ศ. 2498 - เกียรตินิยมอันดับ 1 (เอกรงค์)
- เกียรตินิยมอันดับ 2 (จิตรกรรม)
- เกียรตินิยมอันดับ 2 (ประติมากรรม) จาก
การแสดงผลศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 6
- พ.ศ. 2499 - เกียรตินิยมอันดับ 1 (จิตรกรรม)
- เกียรตินิยมอันดับ 1 (ภาพพิมพ์)
- เกียรตินิยมอันดับ 2 (ประติมากรรม) จาก
การแสดงผลศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 7
- พ.ศ. 2502 - เกียรตินิยมอันดับ 1 (จิตรกรรม) ได้รับ
ยกย่องเป็นศิลปินชั้นเยี่ยม ประเภทจิตร-
กรรมจากการแสดงผลศิลปกรรมแห่งชาติ
ครั้งที่ 10
- พ.ศ. 2506 - รางวัลภาพพิมพ์ จาก International
Biennial of Graphic Art กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2507 - รางวัลภาพพิมพ์ จาก International
Biennial of Prints in Tokyo ญี่ปุ่น
- งานอื่นๆ
- เป็นที่ปรึกษาในการสร้างพระพุทธรูป
พระประธานพุทธมณฑล มีหน้าที่ปรึกษา
ทางด้านประติมากรรม
- เป็นที่ปรึกษาการสร้างสัญลักษณ์สัง-
เขยีสถาน 4 ตำบล ณ พุทธมณฑล มี
หน้าที่วางแผนให้คำปรึกษา แนะนำ
- เป็นที่ปรึกษาโครงการค้นคว้าวิจัยศิลปกรรม
ไทยของกรมศิลปากร มีหน้าที่วางแผนให้
คำปรึกษาแนะนำ
- กรรมการออกแบบอนุสาวรีย์ พทท. 17-
18 จังหวัดเลย มีหน้าที่พิจารณาแบบและ
ออกแบบอนุสาวรีย์วีระชน

สิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตของข้าพเจ้า นอกจากชีวิตด้านครอบครัวแล้ว มีอยู่สิ่งเดียว คือ ศิลปะ ซึ่งรวมการสร้างสรรคและการสอนเข้าด้วยกัน เป็นกระบวนการต่อเนื่องและสนับสนุนซึ่งกันและกัน

โดยอาชีพข้าพเจ้าเป็นครู ครูศิลปะที่ต้องเตรียมการสอนด้วยการทำงานศิลปะ ด้วยการทดลองค้นคว้า หาทางเป็นไปได้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ข้าพเจ้าจึงมีงานทดลองมากมาย มีทั้งใกล้ตัวและไกลตัว มีทั้งที่สำเร็จและไม่สำเร็จ เพื่อสำเร็จและส่วนที่ล้มเหลวมา

การสอนศิลปะนอกนิคต่าง ๆ ให้แก่ศิษย์แล้ว ที่ให้ศิษย์รู้จักตัวเอง ช่วยให้สอดคล้องกับธรรมชาติของทฤษฎีหรือความคิดของใคร ชาติแห่งทางอารมณ์และปัญหาทำนุบำรุงให้ธาตุแท้มันเติบโต

ข้าพเจ้าอยากช่วยย้าว่า จิตวิญญาณลอยสูงขึ้นได้เท่าไร ศิลปะก็แสดงออกได้สูงสุดเท่านั้น คุณภาพของงานศิลปะจึงก้าวคู่ไปกับคุณภาพของผู้สร้าง ศิลปินเป็นอย่างไร ศิลปะของเขาก็แสดงออกมานั้น โชคดีที่ศิลปะมีความดีงามในตัวเองอยู่แล้ว การสอนศิลปะจึงเท่ากับเป็นการอบรมคุณธรรมควบคู่ไปกับการสร้างคุณภาพทางสร้างสรรค์ด้วยเสมอ

"คิด" ปูนปลาสเตอร์ พ.ศ. 2498 74 x 67 สูง 69 ซม.

นำประสบการณ์ทั้งจากส่วนที่สอนศิษย์

จากจะแนะนำความรู้และเทคนิคสำคัญที่สุดก็คือการหาอุปมา ศิษย์ค้นพบแนวทางเฉพาะที่ตัวเอง ไม่ใช่สอนให้เดินตาม ครูเป็นผู้มองเห็นและขุดคุ้ยของศิษย์ออกมา แล้วช่วยกันถึงขั้นสุกสุมบูรณ์ ในกาลต่อไป ศิลปะนั้นเป็นสิ่งสูงส่งแท้จริง

ศิลปินที่ดีนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นครู แต่ครูสอนศิลปะ (สร้างสรรค์) ที่ดีควรเป็นศิลปินด้วย

Dim Sum

(ศาสตราจารย์ชูลุด นิมเสมอ)